

Oikeustapauskokoelma

JULKISASIAMIEHEN RATKAISUEHDOTUS
MANUEL CAMPOS SÁNCHEZ-BORDONA
17 päivänä lokakuuta 2018¹

Asia C-496/17

**Deutsche Post AG
vastaan
Hauptzollamt Köln**

(Ennakkoratkaisupyyntö – Finanzgericht Düsseldorf (Düsseldorfin verotuomioistuin, Saksa))

Ennakkoratkaisukysymys – Tullilainsäädännön mukaiset henkilöiden oikeudet ja velvollisuudet –
Valtuutetun talouden toimijan asema – Kysely – Henkilötietojen suojaaminen –
Verotunnistenumero – Tuloveron kantamisessa toimivaltainen vero toimisto – Laissa säädetyn
velvoitteen täyttämiseksi tarvittava henkilötietojen käsittely – Henkilötietojen käsittelyn
käyttötarkoitussidonnaisuuden periaate

1. Saksan tulliviranomaiset pyytävät erinäisiä henkilötietoja sellaisten yritysten johtajista ja työntekijöistä, jotka haluavat saada tai säilyttää valtuutetun talouden toimijan aseman (jäljempänä AEO-asema), jonka ansiosta yrityksen kohtelu on muita maahantuojia tai maastaviejiä suotuisampaa.
2. Ennakkoratkaisukysymys koskee sitä, mitä rajoituksia unionin oikeudessa asetetaan näille pyynnöille yksinomaan tullialalla sekä myös henkilötietojen suojan alalla.

I Asiaa koskevat oikeussäännöt

A Unionin oikeus

1. Tullilainsäädäntö

a) Tullikoodeksi

3. Asetuksen N:o 952/2013² 38 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Unionin tullialueelle sijoittautunut talouden toimija, joka täyttää 39 artiklassa asetetut edellytykset, voi hakea valtuutetun talouden toimijan asemaa.

--

¹ Alkuperäinen kieli: espanja.

² Unionin tullikoodeksista 9.10.2013 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi (EU) (EUVL L 269, s. 1; jäljempänä tullikoodeksi).

2. Valtuutetun talouden toimijan asema käsittää seuraavat valtuutukset:

- a) tulliüksinkertaistuksia koskeva valtuutetun talouden toimijan valtuutus, jonka nojalla valtuutuksen haltija on oikeutettu tiettyihin yksinkertaistuksiin tullilainsäädännön mukaisesti; tai
- b) vaarattomuutta ja turvallisuutta koskeva valtuutetun talouden toimijan valtuutus, jonka nojalla valtuutuksen haltijalla on oikeus vaarattomuuteen ja turvallisuuteen liittyviin helpotuksiin.

--”

4. Tullikoodeksin 39 artiklan a alakohdassa säädetään seuraavaa:

”Valtuutetun talouden toimijan aseman myöntämisedellytyksiä ovat seuraavat seikat:

- a) hakijalla ei ole vakavia tai toistuvia tullilainsäädännön tai verotussääntöjen rikkomisia eikä merkintöjä hakijan taloudelliseen toimintaan liittyvistä vakavista rikoksista;

--”

b) *Täytäntöönpanoasetus (EU) 2015/2447*³

5. Täytäntöönpanoasetuksen 24 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”--

Kun hakija ei ole luonnollinen henkilö, koodeksin 39 artiklan a alakohdassa säädetty arviointiperusteet katsotaan täytetyiksi, jos yhdelläkään seuraavista henkilöistä ei ole viimeisten kolmen vuoden ajalta vakavia tai toistuvia tullilainsäädännön tai verotussääntöjen rikkomisia eikä merkintöjä taloudelliseen toimintaansa liittyvistä vakavista rikoksista:

- a) hakija;
- b) henkilö, joka käyttää määräysvaltaa hakijaan tai vastaa sen liikkeenjohdosta;
- c) työntekijä, joka vastaa hakijan tulliasioista.”

c) *Delegoitu asetus (EU) 2016/341*⁴

6. Delegoidun asetuksen 1 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Tässä asetuksessa säädetään koodeksin 278 artiklassa tarkoitettuja tiedon vaihtamis- ja tallennusmenetelmiä koskevat siirtymätoimenpiteet, joita sovelletaan siihen saakka, kun koodeksin säännösten soveltamiseksi tarvittavat sähköiset järjestelmät ovat toiminnassa.

2. Tässä asetuksessa, delegoidussa asetuksessa (EU) 2015/2446 ja täytäntöönpanoasetuksessa (EU) 2015/2447 vahvistettuina siirtymäkausina sovellettavat tietovaatimukset, lomakkeet ja koodit ovat tämän asetuksen liitteissä.”

3 Asetuksen N:o 952/2013 tiettyjen säännösten täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 24.11.2015 annettu komission täytäntöönpanoasetus (EUVL 2015, L 343, s. 558; jäljempänä täytäntöönpanoasetus).

4 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen N:o 952/2013 täydentämisestä unionin tullikoodeksin tiettyjä säännöksiä koskevalla siirtymäsäännöksillä sikäli kuin asiaankuuluvat sähköiset järjestelmät eivät ole vielä toiminnassa ja komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/2446 muuttamisesta 17.12.2015 annettu komission asetus (EUVL 2016, L 69, s. 1).

7. Saman asetuksen 5 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Tulliviranomaiset voivat täytäntöönpanopäätöksen 2014/255/EU liitteessä tarkoitetun AEO-järjestelmän parannuspäivään asti sallia, että AEO-hakemuksissa ja -päätöksissä sekä myöhemmissä tapauksissa, jotka voivat mahdollisesti vaikuttaa alkuperäiseen hakemukseen tai päätökseen, käytetään muuta menetelmää kuin sähköistä tietojenkäsittelymenetelmää.

2. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa on

- a) AEO-asemaa koskevat hakemukset jätettävä liitteessä 6 olevan mallin mukaisella lomakkeella; ja
- b) AEO-aseman myöntämistä koskevat valtuutukset annettava liitteessä 7 olevan mallin mukaisella lomakkeella.”

8. Liitteessä 6 olevien selittävien huomautusten 19 kohta koskee AEO-hakemuslomakkeen sisältöä:

”Hakijan nimi, päiväys ja allekirjoitus:

Allekirjoitus: allekirjoittajan olisi merkittävä asemansa. Allekirjoittajan olisi aina oltava henkilö, joka edustaa koko hakijaa.

Nimi: hakijan nimi ja leima.

--

8. Johdon (toimitusjohtajien, osastopäällikköjen, laskentapäällikköjen, tulliosaston päällikön jne.) nimet. Kuvaus normaalitoiminnasta tilanteissa, joissa asiaa hoitava työntekijä ei ole läsnä joko väliaikaisesti tai pysyvästi.

9. Sellaisten henkilöiden nimi ja asema organisaatiossa, joilla on tullialan erityisasiantuntemusta. Arviointi näiden henkilöiden asiantuntemuksesta sen suhteen, missä määrin he tuntevat tietotekniikan käyttöä tulli- ja kauppaprosesseissa ja yleisiä kaupallisia kysymyksiä.

--”

2. *Tietosuojalainsäädäntö: Asetus (EU) 2016/679*⁵

9. Asetuksen 4 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Tässä asetuksessa tarkoitetaan

- 1) ’henkilötiedoilla’ kaikkia tunnistettuun tai tunnistettavissa olevaan luonnolliseen henkilöön, jäljempänä ’rekisteröity’, liittyviä tietoja; tunnistettavissa olevana pidetään luonnollista henkilöä, joka voidaan suoraan tai epäsuorasti tunnistaa erityisesti tunnistetietojen, kuten nimen, henkilötunnuksen, sijaintitiedon, verkkotunnistetietojen taikka yhden tai useamman hänelle tunnusomaisen fyysisen, fysiologisen, geneettisen, psyykkisen, taloudellisen, kulttuurillisen tai sosiaalisen tekijän perusteella,

⁵ Luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta 27.4.2016 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EUVL 2016, L 119, s. 1; jäljempänä tietosuojasetus).

2) 'käsittelyllä' toimintoa tai toimintoja, joita kohdistetaan henkilötietoihin tai henkilötietoja sisältäviin tietojoukkoihin joko automaattista tietojenkäsittelyä käyttäen tai manuaalisesti, kuten tietojen keräämistä, tallentamista, järjestämistä, jäsentämistä, säilyttämistä, muokkaamista tai muuttamista, hakua, kyselyä, käyttöä, tietojen luovuttamista siirtämällä, levittämällä tai asettamalla ne muutoin saataville, tietojen yhteensovittamista tai yhdistämistä, rajoittamista, poistamista tai tuhoamista,

--”

10. Saman asetuksen 5 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Henkilötietojen suhteen on noudatettava seuraavia vaatimuksia:

- a) niitä on käsiteltävä lainmukaisesti, asianmukaisesti ja rekisteröidyn kannalta läpinäkyvästi ('lainmukaisuus, kohtuullisuus ja läpinäkyvyys');
- b) ne on kerättävä tiettyä, nimenomaista ja laillista tarkoitusta varten, eikä niitä saa käsitellä myöhemmin näiden tarkoitusten kanssa yhteensopimattomalla tavalla; myöhempää käsittelyä yleisen edun mukaisia arkistointitarkoituksia taikka tieteellisiä tai historiallisia tutkimustarkoituksia tai tilastollisia tarkoituksia varten ei katsota 89 artiklan 1 kohdan mukaisesti yhteensopimattomaksi alkuperäisten tarkoitusten kanssa ('käyttötarkoitussidonnaisuus');
- c) henkilötietojen on oltava asianmukaisia ja olennaisia ja rajoitettuja siihen, mikä on tarpeellista suhteessa niihin tarkoituksiin, joita varten niitä käsitellään ('tietojen minimointi');

--”

11. Asetuksen 6 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Käsittely on lainmukaista ainoastaan jos ja vain siltä osin kuin vähintään yksi seuraavista edellytyksistä täyttyy:

- a) rekisteröity on antanut suostumuksensa henkilötietojensa käsittelyyn yhtä tai useampaa erityistä tarkoitusta varten;

--

- c) käsittely on tarpeen rekisterinpitäjän lakisääteisen velvoitteen noudattamiseksi;

--

- e) käsittely on tarpeen yleistä etua koskevan tehtävän suorittamiseksi tai rekisterinpitäjälle kuuluvan julkisen vallan käyttämiseksi;

--

2. Jäsenvaltiot voivat pitää voimassa tai ottaa käyttöön yksityiskohtaisempia säännöksiä tässä asetuksessa vahvistettujen sääntöjen soveltamisen mukauttamiseksi sellaisessa käsittelyssä, joka tehdään 1 kohdan c ja e alakohdan noudattamiseksi määrittämällä täsmällisemmin tietojenkäsittely- ja muita toimenpiteitä koskevat erityiset vaatimukset, joilla varmistetaan laillinen ja asianmukainen tietojenkäsittely muun muassa muissa erityisissä käsittelytilanteissa siten kuin IX luvussa säädetään.

3. Edellä olevan 1 kohdan c ja e alakohdassa tarkoitettujen käsittelyn perustasta on säädettävä joko

- a) unionin oikeudessa; tai

b) rekisterinpitäjään sovellettavassa jäsenvaltion lainsäädännössä.

Käsittelyn tarkoitus määritellään kyseisessä käsittelyn oikeusperusteessa tai, 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettussa käsittelyssä, sen on oltava tarpeen yleistä etua koskevan tehtävän suorittamiseksi tai rekisterinpitäjälle kuuluvan julkisen vallan käyttämiseksi. – Unionin oikeuden tai jäsenvaltion lainsäädännön on täytettävä yleisen edun mukainen tavoite ja oltava oikeasuhteinen sillä tavoiteltuun oikeutettuun päämäärään nähden.

4. Jos käsittely tapahtuu muuta kuin sitä tarkoitusta varten, jonka vuoksi tiedot on kerätty, eikä käsittely perustu rekisteröidyn suostumukseen eikä unionin oikeuteen tai jäsenvaltion lainsäädäntöön, joka muodostaa demokraattisessa yhteiskunnassa välttämättömän ja oikeasuhteisen toimenpiteen 23 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tavoitteiden turvaamiseksi, rekisterinpitäjän on otettava huomioon muun muassa seuraavat asiat varmistaakseen, että muuhun tarkoitukseen tapahtuva käsittely on yhteensopivaa sen tarkoituksen kanssa, jota varten tiedot alun perin kerättiin:

- a) henkilötietojen keruun tarkoitusten ja aiotun myöhemmän käsittelyn tarkoitusten väliset yhteydet;
- b) henkilötietojen keruun asiayhteys erityisesti rekisteröityjen ja rekisterinpitäjän välisen suhteen osalta;
- c) henkilötietojen luonne, erityisesti se, käsitelläänkö erityisiä henkilötietojen ryhmiä 9 artiklan mukaisesti tai rikostuomioihin ja rikkomuksiin liittyviä henkilötietoja 10 artiklan mukaisesti;
- d) aiotun myöhemmän käsittelyn mahdolliset seuraukset rekisteröidyille;
- e) asianmukaisten suojatoimien, kuten salaamisen tai pseudonymisoinnin, olemassaolo.”

12. Asetuksen 23 artiklan 1 kohdan e alakohdassa säädetään seuraavaa:

”Rekisterinpitäjään tai henkilötietojen käsittelijään sovellettavassa unionin oikeudessa tai jäsenvaltion lainsäädännössä voidaan lainsäädäntötoimenpiteellä rajoittaa 12–22 artiklassa ja 34 artiklassa sekä 5 artiklassa, siltä osin kuin sen säännökset vastaavat 12–22 artiklassa säädettyjä oikeuksia ja velvollisuuksia, säädettyjen velvollisuuksien ja oikeuksien soveltamisalaa, jos kyseisessä rajoituksessa noudatetaan keskeisiltä osin perusoikeuksia ja -vapauksia ja se on demokraattisessa yhteiskunnassa välttämätön ja oikeasuhteinen toimenpide, jotta voidaan taata

--

- e) muut unionin tai jäsenvaltion yleiseen julkiseen etuun liittyvät tärkeät tavoitteet, erityisesti unionille tai jäsenvaltiolle tärkeä taloudellinen tai rahoituksellinen etu, mukaan lukien rahaan, talousarvioon ja verotukseen liittyvät asiat sekä kansanterveys ja sosiaaliturva”.

B Kansallinen lainsäädäntö

1. Yleisistä verosäännöksistä annettu laki (Abgabeordnung)

13. Mainitun lain 139a §:n 1 momentissa, sellaisena kuin sitä sovelletaan käsiteltävän asian toiseikkoihin, säädetään seuraavaa:

”Bundeszentralamt für Steuern [liittovaltion keskusverovirasto] antaa jokaiselle verovelvolliselle yksiselitteistä verotusmenettelyssä tunnistusta varten yhtenäisen ja pysyvän tunnuksen (tunniste), joka verovelvollisen tai kolmannen osapuolen, jonka on annettava tämän verovelvollisen tietoja veroviranomaisille, on ilmoitettava veroviranomaisille hakemusten, ilmoitusten tai tiedoksiantojen yhteydessä. Tunniste koostuu numerosarjasta, jota ei saa muodostaa tai johtaa verovelvollisen muista tiedoista ja jonka viimeinen numero on tarkistusnumero – –”.

14. Saman lain 139b §:ssä säädetään seuraavaa:

”(1) Luonnollisella henkilöllä voi olla vain yksi tunnistenumero – –

(2) Veroviranomaiset saavat kerätä ja käyttää tunnistenumeroita ainoastaan, kun se on välttämätöntä niille laissa annettujen tehtävien hoitamiseksi tai kun oikeussäännössä sallitaan nimenomaisesti tunnistenumeroiden kerääminen tai käyttäminen tai määrätään niiden keräämisestä tai käyttämisestä. Muut julkiset tai yksityiset elimet saavat

1. kerätä tai käyttää tunnistenumeroita ainoastaan, jos se on välttämätöntä tietojen siirtämiseksi niiden ja veroviranomaisten välillä tai jos oikeussäännössä sallitaan nimenomaisesti tunnistenumeroiden kerääminen tai käyttäminen tai määrätään niiden keräämisestä tai käyttämisestä, – –

– –

3. käyttää lainmukaisesti kerättyä verovelvollisen tunnistenumeroa kaikkien veroviranomaisten asettamien tiedonantovelvollisuuksien täyttämiseksi, jos tiedonantovelvollisuus koskee kyseistä verovelvollista ja kerääminen ja käyttö olisi sallittua 1 kohdan nojalla – –

(3) Bundeszentralamt für Steuern tallentaa luonnollisista henkilöistä seuraavat tiedot:

1. tunnistenumero,

– –

3. sukunimi,

4. aiemmat nimet,

5. etunimet,

6. tohtorin arvonimi

– –

8. syntymäaika ja -paikka,

9. sukupuoli,

10. nykyinen tai viimeisin tunnettu osoite,
11. toimivaltaiset verotoimistot,
12. väestötietolain [Bundesmeldegsetz] mukaiset tietojen keräämiskiellot,
13. kuolinpäivä,
14. sisään- ja poismuuttopäivä.

(4) Edellä 3 momentissa luetellut tiedot tallennetaan

1. sen varmistamiseksi, että henkilö saa ainoastaan yhden tunnistenumeron eikä samaa tunnistenumeroa anneta useaan kertaan,
2. verovelvollisen tunnistenumeron vahvistamiseksi,
3. sen toteamiseksi, mitkä veroviranomaiset ovat toimivaltaisia verovelvollisen kohdalla,
4. jotta tiedot, jotka lain, ylikansallisen lainsäädännön tai kansainvälisten sopimusten mukaan on vastaanotettava, voidaan siirtää toimivaltaisille elimille,
5. jotta veroviranomaiset voivat täyttää niille laissa säädetty tehtävät.”

2. *Tuloverolaki (Einkommensteuergesetz)*

15. Saksan tuloverolain 38 §:n 1 ja 3 momentissa, sellaisina kuin niitä sovelletaan tosiseikkojen tapahtuma-aikaan, säädetään seuraavaa:

”(1) Epäitsenäisestä ansiotyöstä saatujen tulojen verotuksessa tulovero kannetaan pidättämällä se palkasta (palkkavero), jos palkan maksaa työnantaja – –

– –

(3) Työnantajan on pidätettävä palkkavero palkasta työntekijän lukuun jokaisen palkanmaksun yhteydessä – –”

16. Tuloverolain 39 §:n 1 ja 4 momentissa säädetään seuraavaa:

”(1) Palkkaveron pidätyksen toteuttamiseksi määritetään työntekijän pyynnöstä palkkaveron pidätysperusteet – –

– –

(4) Palkkaveron pidätysperusteita ovat

1. veroluokka
2. lapsivähennykset veroluokissa I–IV – –

– –”

17. Tuloverolain 39e §:ssä säädetään seuraavaa:

”(1) Bundeszentralamt für Steuern määrittää lähtökohtaisesti automaattisesti palkkaveron pidätysperusteina (39 §:n 4 momentin ensimmäisen virkkeen 1 ja 2 kohta) jokaisen työntekijän veroluokan ja veroluokissa I–IV huomioon otettavien lasten perusteella lapsivähennysten määrän – – Jos verotoimisto määrittää palkkaveron pidätysperusteet 39 §:n mukaisesti, se ilmoittaa ne Bundeszentralamt für Steuernille, jotta työnantaja voisi hakea ne automatisoidusti – –

(2) Jotta työnantaja voisi hakea palkkaveron pidätysperusteet automatisoidusti, Bundeszentralamt für Steuern tallentaa palkkaveron pidätysperusteet ja tunnistenumeron sekä jokaisesta verovelvollisesta yleisistä verosäännöksistä annetun lain 139b §:n 3 momentissa mainittujen tietojen lisäksi seuraavat tiedot:

1. laillinen kuuluminen veroja perivään uskonnolliseen yhteisöön sekä siihen liittymispäivä ja siitä eroamispäivä,
2. siviilisäätö sekä siviilisäädyn syntymis- tai päättymispäivä ja avioliitossa elävistä aviopuolison tunnistenumero,
3. lapset tunnistenumeroineen,

– –

(4) Työntekijän on ilmoitettava jokaiselle työnantajalleen työsuhteen alkaessa palkkaveron pidätysperusteiden hakua varten

1. tunnistenumero ja syntymäaika

– –

Työnantajan on haettava työsuhteen alkaessa työntekijän sähköiset palkkaveron pidätysperusteet Bundeszentralamt für Steuernista teletekniikkaa hyväksi käyttäen ja otettava ne huomioon työntekijän palkkalaskelmassa. – –

– –”

II Pääasia ja ennakkoratkaisukysymys

18. Deutsche Postilla on tullilupia, jotka on myönnetty asetuksen (ETY) N:o 2913/92⁶ ja asetuksen (ETY) N:o 2454/93⁷ mukaisesti, erityisesti valtuutetun vastaanottajan ja valtuutetun lähettäjän luvat. Sillä on myös yleisvakuus, joka helpottaa unionin passitusmenettelyä ja yhteistä passitusmenettelyä, sekä uuden tullikoodeksin täysimääräisen voimaantulon jälkeen lupa väliaikaiseen varastointiin tarkoitettuun varastotilaan.

⁶ Yhteisön tullikoodeksista 12.10.1992 annettu neuvoston asetus (EYVL 1992, L 302, s. 1).

⁷ Tietyistä yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä 2.7.1993 annettu komission asetus (EYVL 1993, L 253, s. 1)

19. Hauptzollamt Köln (Kölnin keskustullitoimipaikka, jäljempänä Hauptzollamt) pyysi Deutsche Postia 19.4.2017 päivätyllä kirjeellä vastaamaan internetissä olevan arviointilomakkeen ensimmäiseen osaan (yrityksen tiedot) ennen 19.5.2017. Arviointilomakkeeseen sisältyivät muun muassa seuraavat kohdat:

”1.1.2 Antakaa seuraavat tiedot (soveltuvin osin yritysmuodon mukaisesti):

--

c) asiantuntijaelinten ja hallintoneuvoston jäsenten tiedot: etunimi, sukunimi, syntymäaika, verotunnistenumero ja toimivaltainen verotoimisto.

1.1.6 Ilmoittakaa yrityksen ylimpään johtoon kuuluvat henkilöt (kuten toimitusjohtajat, osastopäälliköt, pääkirjanpitäjä ja tulliosaston johtaja) ja kuvaillakaa asiaankuuluvat sijaisuusjärjestelyt. Ilmoittakaa ainakin etunimi, sukunimi, syntymäaika, verotunnistenumero ja toimivaltainen verotoimisto.

--

1.3.1 Ilmoittakaa organisaationne tulliasioista vastaavien ja niitä käsittelevien henkilöiden nimet (esimerkiksi tullikäsittelijä ja tulliosaston päällikkö): etu- ja sukunimi, syntymäaika, verotunnistenumero, toimivaltainen veroviranomainen ja asema organisaatiossa.”

20. Hauptzollamt huomautti Deutsche Postille, että jollei se tee tarvittavaa yhteistyötä, on mahdotonta varmistaa, täyttyvätkö lupaa koskevat edellytykset tullikoodeksin mukaisesti. Se ilmoitti samoin peruuttavansa toistaiseksi voimassa olevat luvat, ellei Deutsche Post tee tarvittavaa yhteistyötä eivätkä kyseiset edellytykset täyty.

21. Deutsche Post nosti ennakkoratkaisua pyytäneessä tuomioistuimessa kanteen, jossa se kielsi olevansa velvollinen ilmoittamaan Hauptzollamtille arviointilomakkeessa mainittujen henkilöiden verotunnistenumeroita ja näiden suhteen toimivaltaisten verotoimistojen yhteystietoja. Se vaati ennakkoratkaisua pyytäneyttä tuomioistuinta toteamaan, ettei se ole velvollinen vastaamaan lomakkeen kyseiseen osaan.

22. Deutsche Post väittää kanteensa perusteeksi, että

- kyseiseen kysymykseen liittyvien henkilöiden määrä oli sen organisaatiossa erittäin suuri ja tietosuojaan liittyvistä syistä se ei voinut vastata kysymyksiin, sillä osa sen työntekijöistä ei halunnut suostua tietojensa ilmoittamiseen. Lisäksi henkilöitä, joita koskivat 1.1.2 kohdan c alakohta, 1.1.6 kohta ja 1.3.1 kohta, oli enemmän kuin täytäntöönpanoasetuksen 24 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan b ja c luetelmakohdassa tarkoitettuja henkilöitä.
- sen työntekijöiden tuloverotuksella ei ollut merkitystä arvioitaessa, onko sen taloudellisen toiminnan yhteydessä tapahtunut vakavia tai toistuvia tullilainsäädännön tai verotussääntöjen rikkomisia taikka vakavia rikoksia. Verotunnistenumeroiden ilmoittaminen ei ollut välttämätöntä eikä myöskään tarkoituksenmukaista sen tullitoimintaan liittyvän luotettavuuden arvioimiseksi.

23. Hauptzollamt vastusti Deutsche Postin väitteitä ja totesi, että verotunnistenumeron pyytäminen on välttämätöntä, jotta asiaankuuluvat henkilöt voidaan tunnistaa asianmukaisesti verotoimistoille osoitettujen tietopyyntöjen yhteydessä. Tietojenvaihtoa tapahtuu vain, jos verotoimiston tiedossa on vakavia tai toistuvia verotussääntöjen rikkomisia. Rikosoikeudellisilla tai hallintorikosoikeudellisilla menettelyillä, jotka on jätetty sillensä, ei ole tässä yhteydessä merkitystä. Verotussääntöjen toistuvat rikkomiset otetaan huomioon, jos niitä on tapahtunut suhteettoman usein hakijan liiketoiminnan lajiin ja laajuuteen nähden.

24. Hauptzollamtin mukaan kysymyksissä tarkoitettujen henkilöiden ryhmä on täytäntöönpanoasetuksen 24 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan sekä valtuutettuja talouden toimijoita koskevien komission suuntaviivojen mukainen. Hauptzollamt päättää tapauskohtaisesti riskien perusteella, keiden henkilöiden osalta verotoimistojen kanssa vaihdetaan tietoja. Tulliasioita hoitavien henkilöiden kohdalla tietojen antaminen rajoittuu suurilla tulliosastoilla osaston johtajiin ja esimiehiin.

25. Finanzgericht Düsseldorf (Düsseldorfin verotuomioistuin, Saksa) on epävarma siitä, onko pyydettyjen henkilötietojen (lomakkeen 1.1.2 kohdan c alakohdassa, 1.1.6 kohdassa ja 1.3.1 kohdassa tarkoitettujen henkilöiden verotunnistenumeron ja tuloveron kantamisessa toimivaltaisen verotoimiston) kysyminen tällaisten tietojen laillista käsittelyä tietosuoja-asetuksen sekä Euroopan unionin perusoikeuskirjan (jäljempänä perusoikeuskirja) 8 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

26. Se on epävarma myös siitä, onko tuloverotusta varten kerättyjen kantajan työntekijöiden ja hallintoneuvoston jäsenten henkilötietojen pyytäminen tarpeen, sillä henkilötiedoilla ei ole suoraa yhteyttä tullitoimintaan liittyvän luotettavuuden arviointiin tai Deutsche Postin taloudelliseen toimintaan.

27. Tässä yhteydessä Finanzgericht Düsseldorf on päättänyt esittää unionin tuomioistuimelle seuraavan ennakkoratkaisukysymyksen:

”Onko unionin tullikoodeksista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 952/2013 tiettyjen säännösten täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 24.11.2015 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2015/2447 24 artiklan 1 kohdan toista alakohtaa tulkittava siten, että tulliviranomainen voi sen nojalla vaatia hakijaa ilmoittamaan hakijayhtiön hallintoneuvoston jäsenten ja hakijayhtiössä toimivien johtajien, osastopäälliköiden, pääkirjanpitäjän ja tulliosaston päällikön sekä tulliasioista vastaavien ja niitä käsittelevien henkilöiden verotunnistenumerot, jotka Bundeszentralamt für Steuern on antanut tuloverotusta varten, sekä näiden henkilöiden tuloverotuksessa toimivaltaiset verotoimistot?”

28. Kirjallisia huomautuksia ovat esittäneet Deutsche Post, Hauptzollamt ja Espanjan, Unkarin ja Italian hallitukset sekä komissio. Deutsche Post, Hauptzollamt ja komissio osallistuivat istuntoon, joka pidettiin 5.7.2018.

III Vastaus ennakkoratkaisukysymykseen

29. Ennen asiasisällön tarkastelua on selvennettävä, mitä henkilötietojen suoja koskevia unionin oikeussääntöjä asiassa sovelletaan.

30. Henkilötietoja pyydettiin Deutsche Postilta 19.4.2017 eli ennen tietosuoja-asetuksen voimaantulopäivää (25.5.2018). Tuolloin oli voimassa direktiivi 95/46/EY,⁸ mutta sekä ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin että ennakkoratkaisumenettelyyn osallistuneet muut osapuolet, komissiota lukuun ottamatta, pitivät mainitun tietosuoja-asetuksen soveltamista varmana.

31. Selitys tällaiseen poikkeamaan voi löytyä alkuperäisen kansallisen menettelyn luonteesta. Kuten istunnossa selitettiin, Deutsche Post ei ole nostanut kumoamiskannetta (Anfechtungsklage), joka tuomioistuimen olisi ratkaistava tosiseikkojen tapahtuma-aikaan voimassa olleen lainsäädännön perusteella, vaan se on nostanut vahvistuskanteen (Feststellungsklage),⁹ joka on ratkaistava istunnon ja tuomion antamisen aikaan voimassa olevan oikeudellisen tilanteen perusteella.

⁸ Yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24.10.1995 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EYVL 1995, L 281, s. 31).

⁹ Ennakkoratkaisupyyntöpäätöksen 5 kohdan mukaan ”kantaja vaatii, että unionin tuomioistuin toteaa, ettei –”.

32. Kansallisen prosessilainsäädännön tulkinta on ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen tehtävä, eikä unionin tuomioistuin ota siihen kantaa. Jos kansallisen lainsäädännön perusteella katsotaan, että riita-asia on ratkaistava ajallisista syistä tietosuoja-asetuksen eikä direktiivin 95/46 mukaisesti, unionin tuomioistuimen on näin ollen tulkittava tietosuoja-asetusta direktiivin sijaan.¹⁰

33. Ennakkoratkaisupyynnöllä haetaan täytäntöönpanoasetuksen 24 artiklan 1 kohdan tulkintaa, jota varten on otettava huomioon tietosuoja-asetus sekä perusoikeuskirjan 7 ja 8 artikla, mutta sillä ei haeta mahdollista pätemättömäksi toteamista.¹¹ Toistan, ettei ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin ole esittänyt kyseisen artiklan mahdollisesti olevan pätemätön, ja kyseisessä artiklassa ainoastaan vahvistetaan AEO-aseman myöntämistä koskevat edellytykset eikä siinä itsessään edellytetä, että kolmannen osapuolen on siirrettävä tai käsiteltävä henkilötietoja.

A Täytäntöönpanoasetuksen 24 artiklan tulkinta

34. AEO-asemasta on hyötyä¹² talouden toimijoille, joita pidetään tulliin liittyvien toimintojen yhteydessä luotettavina koko unionin alueella (tullikoodeksin 5 artiklan 5 kohta). Tullikoodeksin 38 artiklan 6 kohdassa säädetyn mukaisesti näihin etuihin kuuluu muita toimijoita suotuisampi kohtelu tullitarkastusten osalta. Valtuutetulle talouden toimijalle tehdään vähemmän fyysisiä ja asiakirjoihin perustuvia tarkastuksia sen mukaan, millainen lupa sille on myönnetty.

35. Koska valtuutettujen talouden toimijoiden on oltava ehdottoman luotettavia ja maineeltaan tahrattomia, aseman myöntäminen edellyttää tullikoodeksin 39 artiklassa vahvistettujen edellytysten täyttymistä:¹³

- hakija on noudattanut tullilainsäädäntöä ja verotussääntöjä eikä sillä etenkään ole merkintöjä taloudelliseen toimintaan liittyvistä vakavista rikoksista
- hakija osoittaa toimintansa ja tavaravirtojen valvonnan olevan korkeatasoista kaupallisten ja tarvittaessa kuljetustietojen hallintajärjestelmän avulla, mikä mahdollistaa asianmukaiset tullitarkastukset
- hakijan vakavaraisuus on toteennäytetty ja
- AEO-aseman tyyppin mukaan on osoitettava riittävä pätevyys tai hakijan harjoittamaan toimintaan suoraan liittyvä riittävä ammattipätevyys taikka täytettävä riittävät turvallisuusvaatimukset.

10 Ratkaisu ei joka tapauksessa muutu merkittävästi, sovellettiinpa kumpaa tahansa, sillä tietosuoja-asetuksessa toistetaan suurelta osin sen korvaaman direktiivin 95/46 sisältö.

11 Unionin tuomioistuin on jo todennut, että ”niitä direktiivin 95/46 säännöksiä, joilla säännellään henkilötietojen käsittelyä, joka saattaa loukata perusvapauksia ja varsinkin oikeutta yksityisyyteen, on välttämättä tulkittava perusoikeuskirjassa taattujen perusoikeuksien valossa” (tuomio 6.10.2015, Schrems, C-362/14, EU:C:2015:650, 38 kohta ja tuomio 9.3.2017, Manni, C-398/15, EU:C:2017:197, 39 kohta).

12 Hyötyihin kuuluvat seuraavat: helpompi saada tulliysinkertaisuuksia, ennakoilmoitus tullitarkastuksen tekemisestä, muita talouden toimijoita vähemmän fyysisiä ja asiakirjoihin perustuvia tullitarkastuksia, etuuskohtelu tarkastettavaksi valituissa lähetyksissä, mahdollisuus valita tarkastuspaikka ja ”välilliset” hyödyt, jotka eivät käy suoraan ilmi tullilainsäädännöstä mutta joilla voi olla hyvin myönteinen vaikutus valtuutetun talouden toimijan yleiseen liiketoimintaan. Jos valtuutettu talouden toimija täyttää vaarattomuutta ja turvallisuutta koskevat vaatimukset, se takaa vaarattomuuden ja turvallisuuden toimitusketjussa.

13 Tullikoodeksin 38 artiklan 4 kohdan mukaan kaikkien jäsenvaltioiden tulliviranomaisten on tunnustettava yhden jäsenvaltion myöntämä valtuutetun talouden toimijan asema.

36. Nämä edellytykset koskevat kaikkia toimijoita, niin luonnollisia henkilöitä kuin oikeushenkilöitä, jotka hakevat AEO-asemaa. Käsiteltävässä asiassa Deutsche Post on oikeushenkilö, joten vaatimus siitä, ettei hakijalla ole vakavia tai toistuvia tullilainsäädännön tai verotussääntöjen rikkomisia eikä merkintöjä taloudelliseen toimintaan liittyvistä vakavista rikoksista, koskee myös eräitä sen työntekijöitä (merkittävimmässä asemassa olevat työntekijät, jotka täsmennetään jäljempänä).¹⁴ Tästä säädetään täytäntöönpanoasetuksen 24 artiklassa, joka koskee tullikoodeksin 39 artiklan a alakohdan soveltamista.¹⁵

37. Täytäntöönpanoasetuksen 24 artiklan mukaan henkilöllä, ”joka käyttää määräysvaltaa hakijaan tai vastaa sen liikkeenjohdosta”, ei saa olla tällaisia rikkomisia eikä merkintöjä.¹⁶

38. Täytäntöönpanoasetuksen 24 artiklassa määritetään rajat, joita tulliviranomaiset eivät saa ylittää pyytäessään tietoa tutkittavien henkilöiden ryhmästä. Tulliviranomaisten on myös noudatettava täytäntöönpanoasetusta kyseisten henkilöiden tietojen keräämisen tarkoituksen osalta.

1. Luonnolliset henkilöt, jotka voidaan tutkia ennen AEO-aseman myöntämistä oikeushenkilölle

39. Täytäntöönpanoasetuksen 24 artiklan taustalla on ajatus siitä, että AEO-aseman myöntämiseksi¹⁷ tulliviranomaisilla on oltava tiettyjä tietoja yritysten tärkeimmistä vastuuhenkilöistä ja yrityksen tullitoimintaa johtavista luonnollisista henkilöistä.¹⁸

40. Täytäntöönpanoasetuksen 24 artiklan sanamuoto on suppea: siinä mainitaan ainoastaan määräysvaltaa (AEO-asemaa hakevaan toimijaan) käyttävä tai sen liikkeenjohdosta vastaava henkilö sekä tulliasioista vastaava työntekijä. Säännöksessä käytetään näistä henkilöistä yksikköä, joten sitä on tulkittava suppeasti, ja tätä tukee myös se seikka, että ilmoitettavat tiedot ovat henkilötietoja. Delegoidun asetuksen 2016/341 liitteen 6 kaltainen johdetun oikeuden oikeussääntö, joka on säädöshierarkiassa täytäntöönpanoasetuksen 24 artiklan alapuolella, ei voi laajentaa kyseisen artiklan henkilöllistä soveltamisalaa.

41. Tulliviranomaiset voivat siis kerätä henkilötietoja ainoastaan

- AEO-asemaa hakevan yrityksen vastuuhenkilöstä, joka on yleensä yrityksessä johdon toimeenpanovaltaa käyttävä henkilö¹⁹
- työntekijästä, joka vastaa kyseisen yrityksen tulliasioista. Tässäkin on sovellettava samaa suppeaa tulkintaa, ja sen perusteella henkilötietoja voidaan pyytää ainoastaan yrityksen tulliasioista ylimpänä vastaavasta henkilöstä.

¹⁴ Ymmärrän asian niin, että työntekijöiden lisäksi myös hakijana olevan yrityksen on täytettävä samat vaatimukset.

¹⁵ Tullikoodeksin 41 artiklan ensimmäisessä kohdassa säädetään, että ”komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä menettelyt 39 artiklassa tarkoitettujen edellytysten soveltamiseksi”.

¹⁶ Delegoidun asetuksen 2016/341 5 artiklassa säädetään, että AEO-asemaa koskevat hakemukset on jätettävä liitteessä 6 olevan mallin mukaisella lomakkeella. Kyseisessä liitteessä olevien selittävien huomautusten 19 kohdasta käy ilmi, että hakemuksessa on oltava koko hakijaa edustavan henkilön allekirjoitus ja siinä on ilmoitettava allekirjoittajan asema, etu- ja sukunimet ja siinä on oltava leima. Lisäksi hakijan on annettava muiden muassa seuraavat tiedot: ”Johdon (toimitusjohtajien, osastopäällikköjen, laskentapäällikköjen, tulliosaston päällikön jne.) nimet. Kuvaus normaalitoiminnasta tilanteissa, joissa asiaa hoitava työntekijä ei ole läsnä joko väliaikaisesti tai pysyvästi.”

¹⁷ Yksinkertaisuuden vuoksi käsittelen jäljempänä ainoastaan AEO-aseman myöntämistä, mutta perustelut voidaan ulottaa koskemaan myös aseman säilyttämistä.

¹⁸ Ks. valtuutettuja talouden toimijoita koskevat komission suuntaviivat (TAXUD/B2/047/2011-REV6, 11.3.2016, s. 126 ja 127), joissa täsmennetään tiedot, jotka yritysten on annettava AEO-aseman itsearviointikyselyissä.

¹⁹ Jos kyseinen johtotehtävä on jaettu, tietopyyntö voi koskea luonnollisesti kaikkia niitä, jotka toimivat tässä jaetussa tehtävässä.

42. Tästä lähtökohdasta käsin yhdyn ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen näkemykseen siitä, että hallintoneuvoston tai asiantuntijaelimen jäsenten henkilötietojen pyytäminen ei kuulu täytäntöönpanoasetuksen 24 artiklan soveltamisalaan. Säännöksen perusteella ei voida vaatia vastaavasti myöskään muiden osastojen johtajien tai pääkirjanpitäjän tietoja, elleivät kyseiset henkilöt käytä lisäksi lopullista päätösvaltaa yrityksessä tai huolehdi sen tulliasioista.

2. Tiedot, joita tulliviranomaiset voivat vaatia

43. Kuten olen jo todennut, täytäntöönpanoasetuksen 24 artiklan mukaisesti voidaan kerätä vain tarvittavat tiedot sen varmistamiseksi, ettei ”vakavia tai toistuvia tullilainsäädännön ja verotussääntöjen rikkomisia” ole tapahtunut eikä hakijalla ole ”merkintöjä taloudelliseen toimintaan liittyvistä vakavista rikoksista”.

44. Tulliviranomaiset voivat siis kerätä tietoja ainoastaan tätä tarkoitusta varten. Säännöksessä ei täsmennetä kuitenkaan, millaiset tiedot soveltuvat tähän tarkoitukseen, joten jäsenvaltioiden on määritettävä kyseiset tiedot ja pidettävä samalla mielessä, että tietojen on rajoituttava niihin, jotka ovat *välttämättömiä* sen varmistamiseksi, ettei yritysten tärkeimpien vastuuhenkilöiden luotettavuuteen vaikuttavaa toimintaa ole ollut.

45. Sen varmistamiseksi, ovatko AEO-asemaa hakevan yrityksen edellä mainitut työntekijät tarvittavalla tavalla nuhteettomia, jotta ne voivat nauttia tulliviranomaisen luottamusta, täytäntöönpanoasetuksen 24 artiklassa luetellaan kolme rikkomisen lajia:

- Vakavat tai toistuvat tullilainsäädännön rikkomiset. Tullilainsäädännöllä tarkoitetaan tullikoodeksin 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua lainsäädäntöä.²⁰ Kyseisen lainsäädännön soveltamista valvoo nimenomaan tulliviranomainen, joten lähtökohtaisesti sillä on jo hallussaan riittävät tiedot. Hauptzollamt myöntää, että sillä on suora pääsy liittovaltion tietokantoihin, joihin sisältyy tietoa tullilainsäädännön rikkomisista tai yrityksen taloudelliseen toimintaan liittyvistä rikoksista.
- Vakavat tai toistuvat verotussääntöjen rikkomiset; tämä ryhmä kattaa komission mukaan monia erilaisia veroja.²¹ Tämän ryhmän osalta tulliviranomaisten on saatava kolmansilta osapuolilta tiedot, jotka ovat välttämättömiä sen varmistamiseksi, ettei AEO-asemaa hakevan yrityksen työntekijöille ole määrätty rangaistuksia tällaisista laittomista toimista.
- Taloudelliseen toimintaan liittyvät vakavat rikokset, joihin kuuluvat komission mukaan tämäntyyppiset rikokset, joihin joku ylimmän johdon henkilöistä on syyllistynyt ja jotka vahingoittavat täten vakavasti yrityksen mainetta ja kunniaa tulliasioiden hoidon alalla.²² Kyseessä ovat jälleen rikkomiset, joista tulliviranomaisten omissa rekistereissä ei näy tavallisesti merkintöjä.

46. Mitä tietoja tulliviranomaiset voivat kerätä täytäntöönpanoasetuksen 24 artiklan mukaisesti saadakseen tiedon kyseisistä rikkomisista AEO-aseman myöntämisen yhteydessä?

²⁰ Sillä tarkoitetaan ”kaikista seuraavista koostuvaa lainsäädäntöä: a) [tulli]koodeksi ja sen täydentämiseksi tai täytäntöön panemiseksi unionin tasolla tai tarvittaessa kansallisella tasolla annetut säännökset; b) yhteinen tullitariffi; c) unionin tullittomuusjärjestelmän luomisesta annettu lainsäädäntö; d) tullimääräyksiä sisältävät kansainväliset sopimukset siltä osin kuin niitä sovelletaan unionissa”.

²¹ Muiden muassa tavara- ja palvelukauppaan liittyvät verot, joilla on suora yhteys hakijan taloudelliseen toimintaan (esimerkiksi alv), valmisteverot ja yritysverotukseen liittyvät verot.

²² Valtuutettuja talouden toimijoita koskeissa Euroopan komission suuntaviivoissa (TAXUD/B2/047/2011-REV6, 11.3.2016, s. 37) luetellaan esimerkiksi seuraavia rikoksia: konkurssipetokset (maksukyvyttömyyspetokset); terveyslainsäädännön vastaiset rikkomiset; ympäristölainsäädännön vastaiset rikkomiset, esimerkiksi vaarallisen jätteen laittomat rajanylittävät siirrot; kaksikäyttötuoteasetukseen liittyvät petokset; rikollisjärjestöön osallistuminen; lahjonta ja korruptio; tietoverkkorikollisuus; rahanpesu; suora tai epäsuora osallistuminen terroristitoimintaan ja suora tai epäsuora osallistuminen EU:hun kohdistuvan laittoman maahanmuuton edistämiseen tai avustamiseen.

47. Hauptzollamt väittää, että sen on saatava tulliasioiden hoitamista valvovien Deutsche Postin johtajien ja työntekijöiden verotunnistenumerot sekä heidän verotoimistojensa yhteystiedot. Sen mukaan ainoastaan näin voidaan todeta, ovatko kyseiset henkilöt syyllistyneet vakaviin tai toistuviin verolainsäädännön rikkomisiin, sillä Saksassa alueelliset viranomaiset huolehtivat monien verojen kannosta. Verotunnistenumero on perustieto, jonka avulla kyseisiltä viranomaisilta voidaan saada tarvittavat tiedot asianomaisista henkilöistä.

48. Deutsche Post vakuuttaa sitä vastoin, ettei sen työntekijöiden tuloverotuksella ole merkitystä arvioitaessa, ovatko nämä syyllistyneet vakaviin tai toistuviin verotussääntöjen rikkomisiin. Heidän verotunnistenumeroitensa ilmoittaminen ei siis ole välttämätöntä eikä myöskään tarkoituksenmukaista tullitoimintaan liittyvän luotettavuuden arvioimiseksi.

49. Kirjallisista huomautuksista ja istunnossa annetuista selityksistä käy ilmi, että verotunnistenumero on henkilökohtainen tunniste, jota käytetään luonnollisten henkilöiden ja Saksan verohallinnon välisissä suhteissa useissa eri asioissa. Yksimielisiä ollaan siitä, että verotunnistenumeroa käytetään pääosin tuloverojen hallinnoinnissa, mikä selittää verotunnistenumeron ja tuloveron kantamisessa toimivaltaisten verotoimistojen yhteystietojen välisen yhteyden pääasiassa.

50. Saksan lainsäädännön tulkinta ei ole unionin tuomioistuimen vaan ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen tehtävä. Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin vahvistaa, että Bundeszentralamt für Steuernin Deutsche Postin työntekijöille antamia verotunnistenumeroita (verolain 139a §:n 1 momentin ensimmäinen virke) voidaan kerätä ja säilyttää ainoastaan tuloveron pidättämiseksi palkasta (tuloverolain 39e §:n 4 momentin ensimmäisen virkkeen 1 kohta).

51. Edellä esitettyä tarkoitusta varten kerätyillä Deutsche Postin työntekijöiden henkilötiedoilla ei ole ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen mukaan suoraa yhteyttä kyseisen yrityksen taloudelliseen toimintaan eivätkä ne ole näin ollen merkityksellisiä arvioitaessa sen tullitoimintaan liittyvää luotettavuutta.²³

52. Katson kuitenkin, että tullilainsäädännön näkökulmasta mikään ei estä Saksan viranomaista kysymästä AEO-asemaa hakevan yrityksen johtajan ja tulliasioista vastaavan työntekijän verotunnistenumeroa (ja tuloveron kantamisessa toimivaltaista verotoimistoa). Näiden tietojen avulla voidaan varmistaa, etteivät kyseiset henkilöt ole syyllistyneet rikkomisiin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta sitä, mitä esitän jäljempänä kyseisten henkilötietojen suojasta.

53. Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen esittämä peruste voi olla merkityksellinen, ellei verotunnistenumeron avulla kustakin luonnollisesta henkilöstä saatavien tietojen ja yrityksen toiminnan välillä ole yhteyttä (mihin mainittu tuomioistuin vaikuttaa viittaavan). Tietojen tarkistamisella pyritään kuitenkin varmistamaan nimenomaan, onko AEO-asemaa hakevassa yrityksessä asianomaisia tehtäviä hoitavien kahden luonnollisen henkilön *oma* toiminta (ei siis yrityksen toiminta) kolmen edellisen vuoden aikana heikentänyt heidän luotettavuuttaan, jolloin heidän nuhteettomuuden puute – heille aiemmin määrätyt seuraamukset – heikentää siis *tätä kautta* myös sen yrityksen luotettavuutta, jota he johtavat tai jonka tulliasioista he vastaavat.

²³ Ennakkoratkaisupyyntöpäätöksen 16 kohta.

B Täytäntöönpanoasetuksen 24 artikla ja henkilötietojen suoja koskeva unionin lainsäädäntö

54. Samoin kuin muut vastaavat verotusta koskevat ja unionin tuomioistuimen näin luokittelemat tiedot,²⁴ myös verotunnistenumero on tietosuoja-asetuksen 4 artiklan 1 alakohdassa tarkoitettu henkilötieto, sillä se koskee tunnistettua tai tunnistettavissa olevaa henkilöä.²⁵

55. Tietyn henkilön tuloveron kantamisessa toimivaltaisen verotoimiston nimeäminen vaikuttaa ennakkoratkaisupyynnön perusteella liittyvän läheisesti verotunnistenumeroon Saksan verojärjestelmän liittovaltion rakenteen vuoksi. Sitä voidaan pitää tässä yhteydessä lisäksi tunnistettua tai tunnistettavissa olevaa luonnollista henkilöä koskevana verotietona.

56. Kuten ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin on tuonut esiin, verotunnistenumerolla tehdyllä automaattisella haulla voidaan saada erityisen arkaluonteisia tietoja.²⁶ Sen avulla pystytään esimerkiksi tunnistamaan verotunnistetiedon haltija ja saamaan tiettyjä hallintoviranomaisen hallussa olevia tietoja hänen yksityis- ja perhe-elämästään.

57. Tulliviranomaisen ja AEO-asemaa hakevien toimijoiden välisissä suhteissa verotunnistenumeroihin liittyvää toimintaa voidaan pitää tietojen keräämisellä tai luovuttamisella siirtämällä. Molemmissa tapauksissa on kyseessä tietosuoja-asetuksen 4 artiklan 2 alakohdassa tarkoitettu tietojenkäsittely. Saksan tulliviranomainen pyytää verotunnistenumeroita, järjestää ne rekisteriin ja käyttää niitä pyytäkseen toimivaltaisilta verotoimistoilta tietoa asianomaisten henkilöiden suorittamista mahdollisista vakavista tai toistuvista verolainsäädännön rikkomisista. Jo pelkkä tällaisten tietojen saaminen edellyttää tietojen käsittelyä, ja käsittelyä ovat valtaosin myös tietojen järjestäminen ja myöhempi käyttö asianomaisia henkilöitä koskevien tietojen haussa.²⁷

58. Unionin tuomioistuin on katsonut niin ikään, että henkilötietojen käsittelystä on kyse silloin, kun tietoja siirretään julkiselta elimeltä toiselle julkiselle elimelle²⁸ ja myös kun työnantaja välittää henkilötietoja kansalliselle viranomaiselle.²⁹ Näin ollen se, että Deutsche Post siirtää johdon henkilöiden ja työntekijöiden henkilötietoja Hauptzollamtille, on tietosuoja-asetuksessa tarkoitettua ”tietojen käsittelyä”.

59. Tietosuoja-asetuksen 5 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetään käsittelyssä noudatettavasta käyttötarkoitussidonnaisuuden pääperiaatteesta, ja sen mukaan ”henkilötietojen suhteen on noudatettava seuraavia vaatimuksia: – – ne on kerättävä tiettyä, nimenomaista ja laillista tarkoitusta varten, eikä niitä saa käsitellä myöhemmin näiden tarkoitusten kanssa yhteensopimattomalla tavalla”.³⁰

24 Tuomio 1.10.2015, Bara ym. (C-201/14, EU:C:2015:638, 29 kohta) ja tuomio 27.9.2017, Puškár (C-73/16, EU:C:2017:725, 41 kohta).

25 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan oikeus yksityiselämän kunnioittamiseen henkilötietojen käsittelyssä koskee kaikenlaisia tunnistettua tai tunnistettavissa olevaa luonnollista henkilöä koskevia tietoja (tuomio 9.11.2010, Volker und Markus Schecke ja Eifert, C-92/09 ja C-93/09, EU:C:2010:662, 52 kohta ja tuomio 17.10.2013, Schwartz, C-291/12, EU:C:2013:670, 26 kohta).

26 Ennakkoratkaisupyynnön päätöksen mukaan esimerkiksi laillinen kuuluminen veroa kantavaan uskonnolliseen yhteisöön, liittymis- ja eroamispäivä, siviilisäätö ja siviilisäädyn syntymis- tai purkautumispäivä sekä mahdollisesti työntekijän puolison ja lasten verotunnistenumerot verotuksen lapsivähennysten osalta.

27 Unionin tuomioistuin katsoi 27.9.2017 antamassaan tuomiossa Puškár (C-73/16, EU:C:2017:725, 34 kohta), että näennäisesti johtotehtävissä työskentelevien henkilöiden (bulvaanien) nimen, kansallisen henkilötunnuksen ja verotunnistenumeron lisääminen luetteloon on ”henkilötietojen käsittelyä”. Tällaisen luettelon olivat laatineet Slovakian tasavallan verohallitus ja talousrikollisuuden torjuntavirasto, ja sekä luettelon tietojen hankkiminen että niiden käyttö eri veroviranomaisissa on henkilötietojen käsittelyä.

28 Tuomio 1.10.2015, Bara ym. (C-201/14, EU:C:2015:638, 29 kohta).

29 ”Tällaisten tietojen kerääminen, tallentaminen, järjestäminen, säilyttäminen, kysely ja käyttö työnantajan toimesta sekä se, että työnantaja siirtää ne toimivaltaisille kansallisille työsuojeluviranomaisille, ovat näin ollen luonteeltaan direktiivin 95/46 2 artiklan b alakohdassa tarkoitettua ”henkilötietojen käsittelyä” (kursivointi tässä) (tuomio 30.5.2013, Worten, C-342/12, EU:C:2013:355, 20 kohta).

30 Artiklassa lisätään seuraavaa: ”myöhempiä käsittelyä yleisen edun mukaisia arkistointitarkoituksia taikka tieteellisiä tai historiallisia tutkimustarkoituksia tai tilastollisia tarkoituksia varten ei katsota 89 artiklan 1 kohdan mukaisesti yhteensopimattomaksi alkuperäisten tarkoitusten kanssa (”käyttötarkoitussidonnaisuus”).

60. On siis tarpeen ratkaista, onko Deutsche Postilta pyydettyjen, sen johdossa toimivien ja tulliasioista vastaavien henkilöiden verotunnistenumeroiden käyttö tulliviranomaisissa näiden henkilötietojen keräämistä koskevan kansallisessa lainsäädännössä säädetyn tarkoituksen mukaista.

61. Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin ilmaisee olevansa epävarma asiasta³¹ ja katsovansa, ettei johdon henkilöiden ja tulliasioista vastaavien työntekijöiden verotunnistenumeron eikä tuloveron kantamisessa toimivaltaisten verotoimistojen välillä ole suoraa yhteyttä Deutsche Postin tullitoimiin. Kuten istunnossa kävi ilmi ja kuten olen edellä todennut, Saksan lainsäädännössä säädetään kyseisten verotietojen käyttämisestä pääosin – muttei yksinomaan – työnantajan ja työntekijän välisessä työsuhteessa tuloveron kantamista varten.

62. Verotunnistenumerot (ja niiden ohessa tuloveron kantamisessa toimivaltaiset verotoimistot) ovat näin ollen henkilötietoja, joita ei ole tarkoitettu käytettäväksi yrityksen ja Saksan tulliviranomaisten välisessä suhteessa AEO-aseman saamista tai säilyttämistä varten. Kyseessä oleva henkilötietojen käsittely ei siis lähtökohtaisesti vastaa tietojen keräämisen tarkoitusta, mikä on vastoin tietosuoja-asetuksen 5 artiklan 1 kohdan b alakohtaa.

63. Tämäntyyppisten henkilötietojen käsittely saattaisi kuitenkin olla perusteltua. Siihen riittäisi esimerkiksi, että asianomaiset luonnolliset henkilöt antavat suostumuksensa tietosuoja-asetuksen 6 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti. Asiakirja-aineistosta käy kuitenkin ilmi, että Deutsche Postin työntekijät vastustavat tietojen antamista, joten tämä ratkaisu ei ole mahdollinen.

64. Muita mahdollisia perusteita on esitetty 6 artiklan 1 kohdassa,³² jonka mukaan henkilötietojen käsittely on lainmukaista, jos se on tarpeen ”rekisterinpitäjän lakisääteisen veloitteen noudattamiseksi” (c alakohta) tai ”yleistä etua koskevan tehtävän suorittamiseksi tai rekisterinpitäjälle kuuluvan julkisen vallan käyttämiseksi” (e alakohta).³³ Tietosuoja-asetuksen 6 artiklan 3 kohdassa säädetään näiden kummankin tilanteen varalta, että käsittelyn perustasta on säädettävä joko unionin oikeudessa tai rekisterinpitäjään sovellettavassa jäsenvaltion lainsäädännössä.

65. Tulliviranomaisen Deutsche Postille esittämän henkilötietojen antamista koskevan pyynnön ja kyseisten tietojen käsittelyn laillisuus perustuu tulliviranomaiselle laissa säädettyyn velvollisuuteen³⁴ varmistaa, että AEO-asema myönnetään ainoastaan yrityksille, joiden johtajat ja tulliasioista vastaavat henkilöt eivät ole syyllistyneet edellä mainittuihin rikkomisiin. Tämä oikeudellinen velvollisuus perustuu viime kädessä täytäntöönpanoasetuksen 24 artiklaan. Katson näin ollen, että tietosuoja-asetuksen 6 artiklan 1 kohdan c alakohdassa mainittua perustetta voidaan soveltaa.

31 Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen mukaan ”Bundeszentralamt für Steuernin antamat kantajan työntekijöiden verotunnistenumerot ([verolain] 139a §:n 1 momentin ensimmäinen virke) on kerätty ja tallennettu yksinomaan tuloveron kantamiseksi palkasta pidättämällä palkkavero (tuloverolain 39e §:n 4 momentin ensimmäisen virkkeen 1 kohta). Tätä tarkoitusta varten kerätyt kantajan työntekijöiden henkilötiedot eivät sen vuoksi ole suorassa yhteydessä kantajan tulioikeudellisen luotettavuuden arviointiin. Kantajan työntekijöiden henkilötiedoilla, jotka on kerätty tuloveron kantamiseksi palkasta pidättämällä palkkavero, ei ole yhteyttä kantajan taloudelliseen tilanteeseen.”

32 On myös syytä muistuttaa, että direktiivin 95/46 tavoitteesta taata kaikissa jäsenvaltioissa suojan saattaminen samalle tasolle johtuu, että direktiivin 7 artiklaan on otettu tyhjentävä luettelo, johon on rajattu tilanteet, joissa henkilötietojen käsittelyn voidaan katsoa olevan laillista (ks. tuomio 24.11.2011, Asociación Nacional de Establecimientos Financieros de Crédito, C-468/10 ja C-469/10, EU:C:2011:777, 30 kohta ja tuomio 27.9.2017, Puškár, C-73/16, EU:C:2017:725, 105 kohta). Tämän voidaan katsoa pätevän myös tietosuoja-asetuksen 6 artiklan 1 kohdan luetteloon.

33 Tuomio 20.5.2003, Österreichischer Rundfunk ym. (C-465/00, C-138/01 ja C-139/01, EU:C:2003:294, 64 kohta) ja tuomio 30.5.2013, Worten (C-342/12, EU:C:2013:355, 36 kohta).

34 Unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan ”edellytys, jonka mukaan perusoikeuksien käyttämisestä voidaan rajoittaa ainoastaan lailla, tarkoittaa sitä, että itse siinä oikeusperustassa, joka mahdollistaa puuttumisen näihin oikeuksiin, on määriteltävä asianomaisen oikeuden käyttämiselle asetettavien rajoitusten laajuus” (ks. vastaavasti lausunto 1/15 (EU:n ja Kanadan välinen PNR-sopimus), 26.7.2017, EU:C:2017:592, 139 kohta ja tuomio 17.12.2015, WebMindLicenses, C-419/14, EU:C:2015:832, 81 kohta).

66. Yrityksen johtajan ja tulliasioista vastaavan henkilön verotunnistenumerojen käsittelyn lainmukaisuus voi perustua AEO-aseman myöntämisen yhteydessä myös (tietosuoja-asetuksen 6 artiklan 1 kohdan e alakohdan) perusteeseen, jonka mukaan käsittely on tarpeen ”rekisterinpitäjälle kuuluvan julkisen vallan käyttämiseksi”,³⁵ sillä tulliviranomaisen on välttämätöntä käyttää itselleen annettua julkista valtaa valvoa AEO-aseman saaneita yrityksiä. AEO-asema edellyttää, että sen saaneille yrityksille *siirretään* joitakin tullivalvonnan tehtäviä, mikä puolestaan antaa viranomaiselle laajat valtuudet tarkistaa yrityksen luotettavuus ja valvoa sitä.

67. Riita-asiassa kyseessä olevien tietojen pyytäminen ja käsittely, jotka ovat lainmukaisia 6 artiklan 1 kohdan c ja e alakohdan perusteella, saattavat rajoittaa jollakin tavalla oikeuksia, jotka on annettu tietosuoja-asetuksen 12–22 artiklassa kyseisten henkilötietojen omistajille. Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on määritettävä, onko Hauptzollamt rajoittanut kyseisiä tietoja käsitellessään asianomaisille henkilöille kuuluvia oikeuksia, esimerkiksi oikeutta päästä tietoihin, oikeutta oikaista tai poistaa tietoja tai oikeutta vastustaa tietojen käsittelyä.

68. Jos tällaisia rajoituksia on ollut, voivat ne olla perusteltuja, jotta voidaan taata muiden muassa ”muut unionin tai jäsenvaltion yleiseen julkiseen etuun liittyvät tärkeät tavoitteet, erityisesti unionille tai jäsenvaltiolle tärkeä taloudellinen tai rahoituksellinen etu, mukaan lukien rahaan, talousarvioon ja verotukseen liittyvät asiat sekä kansanterveys ja sosiaaliturva” (tietosuoja-asetuksen 23 artiklan 1 kohdan e alakohta). Jos tällaisia rajoituksia asetetaan, on lisäksi noudatettava ”keskeisiltä osin perusoikeuksia ja -vapauksia” ja rajoituksen on oltava ”demokraattisessa yhteiskunnassa välttämätön ja oikeasuhteinen”.³⁶

69. Mielestäni tarkoitus varmistaa yrityksen johtajan ja tulliasioista vastaavan henkilön tullitoimintaan liittyvä luotettavuus AEO-aseman myöntämistä varten on unionin ja Saksan valtion yleisen edun mukainen tavoite niin talouden, verotuksen kuin talousarvion kannalta. Valtuutettujen talouden toimijoiden luotettavuuden valvonta edistää tullimaksujen keräämistä, ja tullimaksut ovat unionin omia varoja, jotka jäsenvaltiot siirtävät unionin talousarvioon vähennettyään niistä ensin tietyn prosentuaalisen osuuden hallintomenoihin.

70. Yrityksen johtajan ja tulliasioista vastaavan henkilön nuhteettomuuden puute voi heikentää kyseisen yrityksen tullitoimintaan liittyvää luotettavuutta ja vaikuttaa suoraan AEO-aseman myöntämiseen.³⁷ Kuten olen varoittanut esittämässäni ratkaisuehdotuksessa Impresa di Costruzioni Ing. E. Mantovani ja Guerrato,³⁸ yritysten luotettavuuden puutetta on johdonmukaista arvioida niiden johtamisesta vastaavien henkilöiden harjoittaman rikollisen toiminnan valossa.

35 Unionin tuomioistuimen 27.9.2017 antaman tuomion Puškár (C-73/16, EU:C:2017:725) 106–109 kohdassa todetaan, että Slovakian verohallinnon ”bulvaaneina” pitämien henkilöiden luettelo, jolla pyritään parantamaan veronkantoa ja veropetosten torjuntaa, kuuluu direktiivin 95/46 7 artiklan e alakohdan (tietosuoja-asetuksen 6 artiklan 1 kohdan e alakohdassa mainitun säännöksen) soveltamisalaan, koska sen tarkoitukset liittyivät tosiasiaa yleistä etua koskeviin tehtäviin.

36 Perusoikeuskirjan 52 artiklan 1 kohdan toisen virkkeen mukaisesti perusoikeuskirjan 8 artiklan 1 kohdassa taattua henkilötietojen suojaa voidaan rajoittaa ainoastaan suhteellisuusperiaatetta noudattaen ja täysin välttämättömän rajoissa (tuomio 8.4.2014, Digital Rights Ireland ym., C-293/12 ja C-594/12, EU:C:2014:238, 52 kohta; tuomio 11.12.2014, Ryneš, C-212/13, EU:C:2014:2428, 28 kohta ja tuomio 6.10.2015, Schrems, C-362/14, EU:C:2015:650, 92 kohta).

37 Myös muilla unionin oikeuden aloilla oletetaan, että yrityksen johtajien kunniallisuuden tai nuhteettomuuden puute vaikuttaa yrityksen kykyyn harjoittaa taloudellista toimintaa tai saada erioikeus. Esimerkiksi oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta 26.6.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/36/EU (EUVL 2013, L 176, s. 338) 23 artiklan 1 kohdan b alakohdassa todetaan määräsuuksien hankkimisesta luottolaitoksista, että ”toimivaltaisten viranomaisten on hankinnan kohteena olevan luottolaitoksen järkevän ja vakaan hoidon varmistamiseksi ja ottaen huomioon hankkijaehdokkaan todennäköinen vaikutus luottolaitokseen arvioitava hankkijaehdokkaan sopivuus ja ehdotetun hankinnan taloudellinen järkevyys seuraavien perusteiden mukaisesti: – b) ylipäätään hallinto-olimeen tai toimivaan johtoon kuuluvien henkilöiden, jotka tulevat johtamaan luottolaitoksen liiketoimintaa aiotun hankinnan seurauksena, maine, tietämys, taidot ja kokemus 91 artiklan 1 kohdan mukaisesti”. Ks. tältä osin 27.6.2018 esittämäni ratkaisuehdotus Berlusconi ja Fininvest (C-219/17, EU:C:2018:502).

38 Asia C-178/16, EU:C:2017:487, 54 kohta. Unionin tuomioistuin totesi kyseisessä asiassa 20.12.2017 annetun tuomion 34 kohdassa, että ”unionin oikeudessa lähdetään siitä oletuksesta, että oikeushenkilöt toimivat edustajiensa välityksellä. Näiden viimeksi mainittujen ammattietiikan vastainen toiminta voi siis olla merkityksellinen seikka arvioitaessa yrityksen toiminnan eettisyyttä. Näin ollen silloin, kun jäsenvaltiot käyttävät toimivaltaansa vapaaehtoisten poissulkemisperusteiden soveltamisedellytysten vahvistamiseksi, ne voivat tarjajayrityksen integriteettiä arvioidessaan ottaa huomioon sen, että tämän yrityksen hallituksen jäsenet ovat mahdollisesti menettelleet ammattietiikan vastaisesti”.

71. Tämän perusteella tulliviranomaiset voivat tutkia kyseisten johtajien verotiedot, jotka koskevat aiempien vuosien tuloverotusta. Jos yrityksen johtaja tai sen tulliasioista vastaava henkilö on syyllistynyt kyseisen veron tai jonkin muun veron kantamista koskeviin rikkomisiin, tulliviranomaisen on nähdäkseni voitava saada tieto näistä rikkomisista.

72. Vastaavasti tällaisten tietojen kerääminen ja käyttö ovat oikeasuhteisia keinoja täytäntöönpanoasetuksen 24 artiklan 1 kohdassa asetetun tavoitteen saavuttamiseksi.³⁹ Hauptzollamtin istunnossa esittämien lausumien mukaan Saksan lainsäädännössä ei ole vaihtoehtoisia vähemmän rajoittavia keinoja, sillä Saksan liittovaltion rakenteen vuoksi alueviranomaiset hallinnoivat osaa veroista, esimerkiksi tuloveroa. Verotunnistenumero on sopivin keino, jolla (liittovaltion) tulliviranomainen pyytää ja saa eri alueviranomaisten hallussa olevia verotietoja.⁴⁰

73. On vielä esitettävä kaksi viimeistä tarkennusta:

- Tulliviranomaisella on tietosuoja-asetuksen 13 ja 14 artiklan nojalla velvollisuus antaa AEO-aseman saaneen yrityksen johtajalle ja tulliasioista vastaavalle henkilölle tietoa siitä, miten se käsittelee heidän henkilötietojaan (verotunnistenumeroa ja tietoa verotoimistosta), jotta nämä voivat käyttää tietosuoja-asetuksen 15–22 artiklassa vahvistettuja oikeuksiaan.
- Unionin tuomioistuin on katsonut, että henkilötietojen lainmukaisen käsittelyn vaatimus velvoittaa hallintoviranomaisen ilmoittamaan rekisteröidyille kyseisten tietojen siirtämisestä toiselle hallintoviranomaiselle käsiteltäväksi tietojen vastaanottajana.⁴¹

IV Ratkaisuehdotus

74. Edellä esitetyn perusteella ehdotan, että unionin tuomioistuin vastaa Finanzgericht Düsseldorfille seuraavasti:

- 1) Unionin tullikoodeksista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 952/2013 tiettyjen säännösten täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 24.11.2015 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2015/2447 24 artiklan 1 kohdan toista alakohtaa on tulkittava seuraavasti:
  - Tulliviranomaiset voivat vaatia yritystä, joka haluaa saada valtuutetun talouden toimijan aseman, ilmoittamaan verotunnistenumeron ja tuloveron kantamisessa toimivaltaisen verotoimiston ainoastaan sen henkilön osalta, ”joka käyttää määräysvaltaa hakijaan tai vastaa sen liikkeenjohdosta”, ja sen työntekijän osalta, ”joka vastaa hakijan tulliasioista”.
  - Kyseisiä tietoja koskevaa vaatimusta ei voida ulottaa hakijan hallintoneuvoston jäseniin eikä muihin johtajiin ja työntekijöihin.
- 2) Luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta 27.4.2016 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/679 6 artiklan 1 kohdan c ja e alakohdassa annetaan

³⁹ Suhteellisuusperiaatteen noudattamisen osalta on todettava, että yksityiselämän kunnioitusta koskevan perusoikeuden suoja edellyttää unionissa unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaisesti, että henkilötietojen suoja koskevat poikkeukset ja rajoitukset on toteutettava täysin välttämättömän rajoissa (tuomio 8.4.2014, Digital Rights Ireland ym., C-293/12 ja C-594/12, EU:C:2014:238, 51 ja 52 kohta; tuomio 6.10.2015, Schrems, C-362/14, EU:C:2015:650, 92 kohta; tuomio 21.12.2016, Tele2 Sverige ja Watson ym., C-203/15 ja C-698/15, EU:C:2016:970, 96 kohta ja tuomio 27.9.2017, Puškár, C-73/16, EU:C:2017:725, 112 kohta).

⁴⁰ Istunnossa keskusteltiin siitä, voisivatko yritykset esittää johtajansa ja tulliasioista vastaavan työntekijänsä verovelkatodistukset vähemmän rajoittavana vaihtoehtona. Hauptzollamt selitti, ettei tämä käynyt päinsä, sillä tällaiset todistukset on pyydettyä suoraan kyseisiltä henkilöiltä heidän kustannuksellaan ja lisäksi todistukset sisältävät paljon muutakin tietoa kuin mikä on AEO-aseman myöntämiseksi välttämätöntä. Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on arvioitava näitä ja muita tähän liittyviä väitteitä.

⁴¹ Tuomio 1.10.2015, Bara ym. (C-201/14, EU:C:2015:638, 40 kohta).

tulliviranomaiselle valtuudet kerätä ja käsitellä valtuutetun talouden toimijan asemaa hakevan yrityksen johtajan ja tulliasioista vastaavan henkilön henkilötietoja, kuten verotunnistenumeroa ja tietoa tuloveron kantamisesta toimivaltaisesta verotoimistosta, vaikka kyseiset henkilöt eivät olisi antaneet tähän suostumustaan, täyttääkseen laissa säädetyn velvollisuutensa tarkistaa täytäntöönpanoasetuksen 2015/2447 24 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettu kyseisen yrityksen tullitoimintaan liittyvä luotettavuus.